

Vederlaget til de offentlige repræsentanter vil blive fastsat efter generelle regler, der gives af handelsministeren.

Uanset at disse repræsentanter i almindelighed ligestilles med bestyrelsens øvrige medlemmer, vil der i vederlagsreglerne kunne fastsættes et vist mindstebeløb for de offentlige repræsentanter. Et sådant mindstebeløb kan i visse tilfælde være nødvendigt, hvis det skal være muligt at formå egnede personer til at påtage sig hvervet.

Det nuværende tilsyn med forsikringsselskabernes virksomhed, der udøves af forsikringsrådet, vil ikke blive ændret ved indførelse af offentlige repræsentanter.

Udnævnelsen af de offentlige repræsentanter foretages uden forudgående indstilling fra de pågældende forsikringsselskaber. I tilfælde, hvor handelsministeren under hensyntagen til et selskabs særlige lokale tilknytning anser lokal bistand til udpegelsen eller en lokal indstilling for at være påkrævet, forudsættes henvendelse herom rettet til vedkommende kommune eller amtskommune.

Det må anses for mindre påkrævet at udnævne offentlige repræsentanter i de små forsikringsselskaber, idet hovedparten af disse er organiseret som gensidige selskaber.

Herefter må det afgørende være, hvorledes man kan foretage en passende afgrænsning af de selskaber, der ikke skal have offentlige repræsentanter. Man kunne som kriterium tage præmieindtægts størrelse. Dette ville imidlertid nødvendiggøre en årlig regulering, hvortil kommer, at præmieindtægten, selv om man som grundlag anvendte gennemsnittet af denne, for f. eks. de sidste 3 år, ville kunne variere ret stærkt, således at et selskab et år skulle have en offentlig repræsentant men ikke i det næste år. Det er i stedet for foreslået, at man anvender kriteriet for retten til valg af arbejdstagerrepræsentanter i bestyrelsen, det vil sige, at det pågældende selskab i de sidste 3 år gennemsnitligt har beskæftiget mindst 50 arbejdstagere. Udnævnelsen af en offentlig repræsentant er ikke betinget af, at medarbejderrepræsentanter faktisk er valgt. Det anslås, at 28 forsikringsselskaber har en sådan størrelse, at der i disse selskaber skal udpeges en offentlig repræsentant. 19 af disse selskaber er imidlertid sammensluttet i 13 koncerner, der tillige omfatter 31 mindre forsikringsselskaber. Udpeger man inden for hver koncern en offentlig repræsentant, der får sæde i samtlige af koncernen omfattede forsikringsselskabers bestyrelser, vil der for den gruppe af selskaber, der er tilknyttet koncerner, blive behov for 13 offentlige repræsentanter. Hertil kommer en offentlig repræsentant for hvert af de 9

selskaber, der ikke er tilknyttet en koncern. Der vil således blive behov for udnævnelse af i alt 22 offentlige repræsentanter, der vil få sæde i i alt 59 forsikringsselskaber, herunder i 28 af de største selskaber. Ved at anvende det foreslåede kriterium vil man få offentlig repræsentation i selskaber, der dækker ca. 80 pct. af den samlede præmieindtægt.

Da som nævnt en række forsikringsselskaber udgør en koncern, kan det være unødvendigt at udnævne en offentlig repræsentant i alle selskabernes bestyrelser, og forslaget bemyndiger derfor handelsministeren til at udnævne et mindre antal, eventuel kun én offentlig repræsentant, der således får sæde i bestyrelsen for alle koncernens selskaber. Det samlede vederlag vil være omfattet af det maksimum, der fastsættes af handelsministeren.

Til § 76 (§ 53c).

Bestemmelserne svarer til aktieselskabslovens § 50, således som denne paragraf ændres ved forslaget til lov om ændring af lov om aktieselskaber.

Til § 77 (§ 54).

Stk. 1-4 svarer til aktieselskabslovens §§ 51 og 54, dog med de ændringer, der skyldes det forhold, at der i forsikringsselskaber – bortset fra gensidige selskaber med særligt begrænset formål – altid skal være en direktion.

Stk. 5 svarer til den nugældende forsikringslovs § 54, stk. 4.

Til § 78 (§§ 56 og 140a).

Stk. 1 og 2, der svarer til aktieselskabslovens § 52, stk. 1 og 2, fastsætter de krav, der stilles til bestyrelsesmedlemmer og direktorer. Herefter bortfalder kravet om, at de pågældende personer ikke må være ude af rådighed over deres bo. Forslaget medfører endvidere, at kravet om, at direktorer og flertallet af bestyrelsesmedlemmer skal have indfødsret, bortfalder. Endelig betyder de foreslåede bestemmelser bortfald af den gældende regel om, at i selskaber, hvis navn indeholder en dansk sted- eller nationalitetsbetegnelse, skal alle bestyrelsens medlemmer opfylde kravene om indfødsret og bopæl her i riget.

Stk. 3 om fravigelse af bopælskravet er formuleret i overensstemmelse med aktieselskabslovens § 176, stk. 1.

Til § 79 (§ 55a).